

KENDO — NY SPORT I SVERIGE

Bredvid den regelbundna träningen av judo, aikido och karate som bedrivs av SJF:s medlemsklubbar i Sverige har nu, sedan 1 år tillbaka, tränats även *kendo* — samurains svärdskonst — inom Stockholms Kendoklubb, som är (än så länge) en sektion inom Stockholms Judoklubb.

Två kvällar i veckan å 2 timmar har en liten skara svenska *kenshi* — svärdsman — drabbat samman i samurains traditionella hakama, keikogi och bogu (rustning) med sina shinai, det vapen som i fäktsalen ersätter "samurains själ" det riktiga tvåhandssvärdet.

KEN-DO är egentligen ingen idrott i ordets trängre bemärkelse. Svärdets väg är en konst, en livsåskådning som får sitt materiella uttryck genom själva sättet att hantera tvåhandssvärdet. Uppnåendet av högre skicklighetsgrader är även i detta fall (såsom i andra budo-idrotter) knuten till vissa mentala tillstånd, vilka i sin tur utvecklas genom målmedveten träning i själva svärdskonsten. Den riktiga kendoträningen rymmer ändå tillräcklig stora idrottsliga värden för att kunna utövas utan att från början tänka på att man i det långa loppet får en speciell mental inriktning och livsåskådning.

När västerlandet talar om kendo brukar man jämföra denna med fäktningen såsom den utövas med florett, värja eller sabel. Många som ser kendo för första gången talar kanske t. o. m. om "käppfäktning". Är då kendo en japansk variant på vår västerländska fäktning? Svaret är nej.

Den moderna västerländska fäktkonsten räknar sitt ursprung från duellfäktningen och som denna nöjer sig med "första blodet". Dess teknik och rörelseschema skulle knappast kunna klara sig i verlig strid och under varierande förhållanden.

I och med att eldvapen revolutionerade stridtekniken och "förfinade" strategin blev den ursprungliga stridsfäktkonsten hänvisad till "enskilda möten i gryningen" och omvandlades till en skön "konstidrott" som tränas och utövas i fäktsalar. Den ursprungliga tvekampen som utkämpades med stick och huggvapen på slagfältet gick ju ut på att döda sin motståndare men 1600 och 1700-talets fäktkonst använde värjan, sabeln och floretten

som ett redskap med vars hjälp man gick in för att "finta bort" sin motståndare och efter detta såra eller i allvarligare fall döda honom.

Dagens västerländska fäktkonst härstammar från denna teknik och har med sina elektriska sladdar, signallampor och begränsade rörelseutrymmen kommit ännu längre från den ursprungliga stridskampen.

I Japan däremot förblev tvåhandsvärdet samurains huvudvapen på slagfältet och stridsfäktningen (där ofta en kämpande mot flera) fordrade otrolig snabbhet förenad med *ett* hugg hugg eller stöt som måste vara direkt dödande.

Här ligger skillnaden mellan kendo och västerländsk fäktning. Samurain fäktar inte, man hugger en gång och då skall motståndaren "falla i två bitar". I kendo är det frågan om den oförfalskade stridsfäktningen där skillnaden mellan lek och allvar utgörs endast av att man under träningen byter ut det rakknivvassa tvåhandssvärdet mot ett bambusvärd.

Kendo är således träningen för verlig stridskamp med tvåhandsvärd och tekniken omfattar alla de-

taljer som är av betydelse i ett sådant sammanhang. Teknisk färdighet, rörelseschema (stridsområdet är vid tävling 100 m²) och svärdshantering förenas med utvecklandet av svärdsmannens karaktär och mentala färdigheter. Kendo lär sina utövare att handla ögonblickligen och utan fruktan för konsekvenser (vi västerlänningar skulle kalla det för att kendo ger mod) och därmed ger den ett sansat självförtroende som kommer vardagslivet tillgodo.

Att vara en *kenshi* i Japan betyder inte att man "fäktas på fritid" utan att man har kommit en bit på vägen till det kulturella idealet som är målsättningen för den bildade japanen. Med detta är det även sagt att inte alla som sysslar med kendo är *kenshi* — svärdsman. — Inte minst av denna anledning står kendo överst på listan för budosporter.

Judo Sport återkommer med artiklar om kendo och kendoträning i förhoppning om att intresset för kendo kommer att öka även här i Sverige bland budoutövare.

San-Do.

Träning på Stockholms Kendoklubb